

Acte de presència de Déu

1. «Un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí (...) una part de les llavors va caure en terra bona i donà fruit» (*Mt* 13, 3-8). Confio en la força de la llavor que el Senyor ha deixat en la meva ànima? ¿En què puc ser més pacient amb mi mateix i amb els altres, sense desanimar-me quan els esforços sembla que no donen el fruit desitjat?

2. ¿Desitjo ser aquesta terra bona que es deixa transformar per la Paraula de Déu? « El Senyor vol els seus fills, per tots els camins honestos de la terra, llançant la llavor de la comprensió, del perdó, de la convivència, de la caritat, de la pau. Tu, què fas?». (*Forja*, n. 373)

3. A cadascun de nosaltres Déu ens ha donat talents o qualitats diverses i espera que els fem fructificar. ¿Com agraeixo al Senyor el que m'ha regalat i com busco maneres creatives de posar les meves qualitats al seu servei, per apropar ànimes a Déu?

4. Un home «sembrà bona llavor en el seu camp. Però (...) vingué el seu enemic, va sembrar jull enmig del blat i se'n va anar» (*Mt* 13, 24-25). Sé conviure amb la imperfecció pròpia, aliena i de les institucions? Li demano al Senyor que això no em desanimi i que sàpiga tenir una mirada comprensiva i sobrenatural?

5. Davant les dificultats, miro de recordar amb sant Pau que «Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen» (*Rm* 8, 28)? ¿En quins aspectes podria créixer la meva seguretat que Déu treu béns fins i tot de les circumstàncies més difícils o negatives?

6. «Els meus elegits veuran com envelleix l'obra de les seves mans. No treballaran en va (...) Són un llinatge que jo, el Senyor, beneixo (...). Abans que m'invoquin, ja els respondré, i encara pregaran que ja els hauré escoltat» (*Is* 65, 23-24). Mogut per la confiança en Déu, ¿tracto de superar els obstacles que em trobo quan intento apropar algú al Senyor? ¿Prego i busco formes d'ajudar aquestes persones?

Acte de contrició